

Slovenski Gospodar.

List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštno vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 30 kr., za četrť leta 65 kr. — Naročnina se pošilja upravnistvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice št. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisí se ne vračajo; neplačani listi se ne sprejemajo. Za ostanila se plačuje od navadne vratice, če se natísne enkrat, po 3 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Iz državnega zbora.

Najvažnejša zadeva zadnjega tedna je ta, da je gosposka zbornica sprejela z veliko večino glasov adresu ali odgovor na cesarjev prestolni govor. V tej adresi se gosposka zbornica popolnoma strinja z vladnim jezikovnim ukazom za Češko in Moravsko. Pri tej priliki je ministerski predsednik grof Badeni razlagal, da je bilo neobhodno potrebno, tako jezikovno naredbo napraviti za omenjeni dve deželi. — Iz tega govora ministerskega predsednika se razvidi, da vlada nikakor ne misli, da bi se kje udala liberalnim kričačem in preklicala one jezikovne naredbe.

Jako važno je nadalje, da je adresna komisija poslanske zbornice tudi dognala odgovor na cesarski nagovor. Poljski grof dr. Dziedušícki je sestavil to adresu v porazumljenju s Čehi, Poljaki, katoliškimi Nemci in s slovansko zvezo. V tej adresi se sicer povdarja, da se ima razširiti in utrditi »samouprava vseh avstrijskih kronovin in dežel«. V tem odstavku tiči brez dvoma nevarnost za štajarske, koroške in primorske Slovence, ki se bodo v tem slučaju na milost in nemilost izročili nemškim in laškim liberalcem. Zato je izjavil v imenu slovanske zveze dr. Ferjančič, da sicer glasuje za večje pravice posameznih kronovin in dežel, vendar se mora poprej zagotoviti obstanek manjšin prebivalstva po posameznih deželah. Preden se je v adresnem odseku glasovalo o tej adresi, je grof Dziedušícki še spodbijal vse ugovore liberalcev proti adresi. Prigovarjal jim je, naj se obnašajo vsaj pri tem odgovoru na cesarjeve besede dostojno; naj skrbijo, da bo naša zbornica edina zdaj, ko gre za tako važno stvar, kakor je pogodba z Ogersko. Ugovarjali so sicer nemški liberalci, da tako, kakor se obnašajo nemški liberalci zdaj, so se pred par leti obnašali tudi Mladočehi, ker so tudi s svojimi predlogi in vednim glasovanjem zavlačili vsako resno delo v državnem zboru. Grof Dziedušícki je na to rekel tako-le: »Mladočehi niso ustvarili zdajšnje ustave (postave za državni zbor), temveč so tej ustavi vedno ugovarjali in s protestom prišli v državni zbor. Če torej oni tako ravnajo, je to vse kaj drugega, kakor če vi liberalci motite mirne obravnave v državnem zboru, vi, ki ste to ustavo napravili.«

Nemški liberalci so si namreč skovali vso ustavo, to je vse postave za izvolitev v državni zbor, tako, da so sebi zagotovili večno večino in nadvlado v Avstriji. Toda prišlo je drugače. V to zanjko, v katero so skušali ujeti vse druge narode in katoličane, so se sami ujeli; zgubili so večino in samooblast in zdaj vpijejo in kričijo, da se njim dela krivica. — Ojstra je bila tudi beseda, katero je govoril Čeh dr. Stransky. Rekel je: »Schönerer (prusak) vihti zdaj svoj bič nad nemškimi liberalci«. Ta beseda je kaj resnična. Schönerer, kateremu

ni mar za obstanek Avstrije, vlaga v državnem zboru razne predloge, pa niti ne prosi pred sejo, da bi njegove predloge podpisali nemški liberalci. Dokler pa ni na kakšnem predlogu dovolj poslancev podpisanih, se ne more o njem obravnavati. V takem slučaju mora vprašati zborniški predsednik poslance, če tak predlog podpirajo. Ako se vzdigne zadostno število poslancev, se bode o njem razpravljalo; drugače pa se zavže. Schönerer nalašč noče pred sejo prositi za podpise liberalnih poslancev; kajti gorjé jim, ako se ne bi pozneje za njega vzdignili v zadostnem številu! Kakor torej on komandira, tako morajo ustajati s svojih sedežev. Za adresu, ki se je sestavila po želji večine, je glasovalo 25 udov adresne komisije; proti njej 13 udov; odsotnih je bilo 9 udov; predsednik pa ne glasuje.

V kratkem bi se zdaj imelo razpravljati v zbornici o tej adresi, kakor jo je sprejela večina adresnega odseka. Toda vprašanje je, ali ne bo manjšina te obravnave popolnoma zavlekla in zabranila. Kakor kaže seja z dne 24. maja se bo skoraj gotovo tako zgodilo.

Dne 24. maja je nastalo predsedniku dr. Kathreinu, preden je otvoril sejo, slabo, in je moral pričeti zborovanje prvi podpredsednik dr. Abrahamovič. V začetku je naznanil zbornici, da je te dni umrl državni poslanec Hofbauer ter popisoval v lepih besedah njegovo delovanje. Zbornica se je vzdignila v znamenje sožalja.

V tej seji je stavil dr. Gregorec in tovariši predlog, naj se znižajo pristojbine pri srednjih in malih posestvih. Žičkar in 25 tovarišev stavijo nujni predlog, naj se zdatno pomaga prebivalcem v brežiškem in kozjanskem okraju, ki so v veliki stiski zavoljo lanske toče. Ta nujni predlog se glasi: »Skoraj vse občine v sodnih okrajih Brežice in Kozje na Štajarskem so bile v poletju 1896 poškodovane po strašni toči. Prejele so sicer deloma nekaj podpore in denarja, ki sta ga v ta namen dovolili država in dežela. Toda, če je znašala škoda n. pr. v občini Gorjane 10.000 gld. in pa je prejelo le devet tamošnjih posestnikov podporo v skupnem znesku s 95 gld., se prav lahko razvidi, da je ta podpora skozi in skozi premajhna.

Nasledki lanske toče so razvidni še le v letošnji spomladi. Nekateri vinogradi so se vsled te nezgode popolnoma posušili; mnogoteri so se morali opustiti in trte posekati.

Tudi cenitev skode, ki se je po lanski toči izvršila, je bila neresnična, veliko prenizka. Kakor se je že omenilo, kažejo se nasledki še le zdaj. Posestniki nimajo niti sami potrebnega denarja, da bi si popravili svoje pokončane vinograde, niti so vsled svojih dolgov v stanu, dobiti potrebnih posojil. Vsled zelo verjetnih poročil nima tamošnje ljudstvo niti vsakdanjega kruha. Ljudje, ki so ob navadnih razmerah dobro shajali, beračijo zdaj, da si kupijo zase in za svoje po-

trebnega kruha. — Res občudovanja vredno ljudstvo, da pri takih okoliščinah ne obupa!

Pri celi tej nesreči pa iztirjavajo davčni eksekutorji zaostale davke, t. j., prodajajo ljudstvu ono malo imetje, kar mu ga je še preostalo. Podpisani stavijo torej sledeči nujni predlog: Visoka zbornica naj z vsemi prikrajsanji, ki so mogoči po opravnem redu, preiskuje stisko v okrajih Brežice in Kozje. V formalnem obziru se predlaga: ta nujni predlog naj se izroči proračunskemu odseku, ki ima v osmih dneh o njem zbornici poročati in primerne predloge staviti.

V teku te seje so še nezadovoljni levčarji jeli kljubovati zopet na drug način. Mnogotere občine so vložile razne želje in prošnje. Običajno je, da, če katera občina kaj posebno važnega zahteva, da se oglasi tisti poslanec, ki je prošnjo predsedništvu izročil, ter prosí, naj se ona prošnja ponatisne v sejnem zapisniku. Nikoli še ni prišlo kateremu poslancu na misel, da bi zavoljo take želje terjal glasovanje po imenih. A dne 24. maja so uprizorili nemški junaki tak »špektakel«. Tako se je tratil 8 ur zlati čas in se bode tratil, Bog zna, kako dolgo!

Socijalni demokratje in krščanski socijalisti.

(Posnetek iz govora A. K. na I. zboru katoliškega-polit. društva za vranski okraj.)

Dandanes vlada med vsemi stanovi občna nezadovoljnost. Kmet vzdihuje in toži o slabih časih. In res ima on najbolj pravico vzdihovati in tožiti, ker skrbi se za vse drugo bolj kakor za kmeta. Država varuje zajce in srne po gozdih, da jih ne smejo postreljati, varuje ribe v vodah, kmeta pa ne varuje, kmeta sme vsak rubiti in zatirati. Za-tó ni čudno, da kmečki stan takó grozovito propada, za-tó ni čudno, da pri nas v Avstriji pride vsako leto na boben kakih 10.000 kmečkih posestev. To ravno očividno kaže, da je zdihovanje kmetov, da so njihove tožbe popolnoma opravičene.

In kakor kmetje vzdihujejo in tožijo, takó tožijo in vzdihujejo po svoje tudi rokodelci, obrtniki in delavci. Nikjer ni najti prave zadovoljnosti, povsodi se sliši: Takó ne more več dalje iti, drugače mora biti! Nujne pomoči je torej treba vsem delavskim stanovom. Kdo pa bo pomagal? Najbolj se širokoustijo socijalni demokratje, da hočejo pomagati kmetu in delavcu. Toda čujmo jih, kakó hočejo ti pomagati!

V nekej knjižici, katero je spisal znani slovenski socijalni demokrat Kristan, stojé besede, da »za kmeta in delavca ni rešitve, dokler se ne izpremeni dandanašnji družabni red, dokler ne pride namesto zasebne splošna last«. To se pravi: socijalni demokratje hočejo vzeti vsakemu človeku, torej tudi kmetu vse njegovo premoženje, njive, travnike, hiše, živino itd., sploh vse in vse to hočejo izročiti v last državi. Potem ne bo več nobenega posestnika; še jedne ovce, še jedne kure ne bo smel nihče imeti, vse, prav vse bo last države. Vsak človek brez razločka bo moral neki potem delati in za svoje delo bo dobil od države, kar mu bo za življenje potrebno: hrano, obleko itd. Socijalni demokratje torej pravijo: Takrat bo konec nezadovoljnosti in revščine na svetu, kedár bodo vsi ljudje jednaki, t. j., kedár noben človek ne bo nič imel, država bo pa imela vse in bo ona dajala ljudém piti, jesti in drugih rečij, kedár bo sama hotela in kolikor bo hotela.

Prašam vas, ali bi se to dalo izpeljati, kar trdijo socijalni demokratje? Da; to bi se dalo izpeljati, če bi bili vsi ljudje na svetu angeli. Vsi ljudje pa nikdar ne bodo angeli, za-tó se to tudi nikdar izpeljati ne bo dalo. Poglejmo bolj natanko, kaj bi bilo, če bi država imela vse, a posamezen človek nič? Vsi ljudje bi bili najrev-

nejši sužnji, kateri bi bili popolnoma odvisni od države, bili bi kakor živina, katerim bi država dajala jesti, kedár bi se ji zljubilo. In dalje! V socijalno demokratični državi bi bili tudi lenuhi, pijanci, postopači itd., kakor so dandanes. In menite li, da bodo ti hoteli delati, ker bodo videli, da jih država mora vse jedno preživiti, če delajo ali ne? Kdo bo le imel veselje za-nje delati, kdo bo sploh imel veselje do dela, ker ne bo delal za-se, marveč le za druge?

Socijalni demokratje dalje ne bodo imeli nobenih sodišč, nobenih postav in tudi ječ ne. Veste, zakaj ječ ne bodo imeli? Pravijo namreč, da hudodelniki kakor so roparji, tatovi itd. le za-tó svoja hudobna dela uganjajo, ker so na umu bolni. Za-tó jih ne bodo devali v ječe, pač pa bodo zidali velike bolnišnice, v katerih bodo za-nje lepó skrbeli. In istino teh mojih besedij, katere sem zdaj rekel, hočem tudi zgodovinsko dokazati.

V začetku tega stoletja je živel na Angleškem bogat mož, kateremu se je reklo Robert Owen. Ta je tudi mislil, da bi se dalo takó živeti, kakor pravijo dandanašnji socijalni demokratje. Za-tó je leta 1824. prodal na Angleškem vsa svoja posestva in je odšel z okrog 1000 možmi in njih ženami v Ameriko. Tam je ustanovil v deželi Indiana veliko naselbino, katero je imenoval: Novo harmonijo (New Harmonie). V tej naselbini so bili vsi ljudje jednaki in so vse skupno imeli. Če je kdo delal, ni dobil nič plačila, če je kdo kako hudobijo naredil, ni bil nič kaznovan, marveč dejali so ga v bolnišnico in so zanj lepó skrbeli. Toda teh bolnikov je bilo vedno več. Pridni so nekaj časa delali, a ker so videli, da se za lenuhe ravno takó skrbi, čeprav nič ne delajo, so tudi oni delo ustavili. Kdo bi tudi za lenuhe delal? V naselbini so nastali prepiri, revščina itd.; pridni ljudje so jo zapustili in čez dve leti je vse razpalo. Robert Owen se je ves potrt vrnil nazaj na Angleško, kjer je v revščini umrl. (Konec prih.)

Cerkvene zadeve.

Cerkvene slovesnosti v Rimu.

V Rimu, dne 20. maja 1897.

Danes so se za pravo že začele velike cerkvene slovesnosti. Od vseh krajev sveta, celo iz Egipta in Jutrovega so prišli škofje; največ jih je iz Francoskega in Laškega. — V avstrijskem zavodu S. Maria dell' Anima jih za sedaj stanuje že 6 in sicer iz Avstrijskega kardinal-nadškofo praški in naš mil. knezoškofo; iz Ogerskega:škofo Steiner iz Stolnega Belgrada; iz Aleksandrije upravitelj ondotnega patrijarhata,škofo Ciril Makarij, iz Nemčije paškofo iz Strassburga in Moguča. Nekaj še jih pride te dni.

Danes okoli 9. ure so kar zaporedoma drdrale kočije proti Vatikanu. O 1/2 10. uri je bil napovedan konzistorij.

Po cerkvenih postavah namreč sv. oče dvakrat skličejo kardinale, nadškofo inškofo v konzistorij ali zborovanje, preden koga slovesno vštejejo med svetnike. Jeden konzistorij je bil že hitro po Veliki noči.

Ti konzistoriji se imenujejo »poljavni«, ker kar se tukaj sklene, pride sicer v javnost, a navzoči smejo biti le kardinale, škofje in apostolski protonotarji. V »javne« konzistorije pa sme priti vsak, kdor le dobi vstopnico.

Tako je tudi danes švicarska straža puščala v Vatikan le kardinale inškofo pa njihove spremljevalce in strežaje.

V klementinski dvorani (Sala Clementina) so si kardinale inškofo oblekli predpisano obleko. Kardinale

imajo rdeče talarje, roketo, rdečo cappo in rdeče birete. Škofje imajo višnjeve talarje, roketo, nad to zavito višnjevo cappo in na glavi violeten bired. — Zanimivo je bilo gledati vzhodne škofo v njihovih častitljivih opravah in visokimi črnimi kapami na glavi.

Iz klementinske dvorane so kardinali in škofje šli v bližnjo konzistorijalno dvorano, kjer so čakali sv. očeta. Spremembo je pa moralo ostati zunaj. Marsikomu je menda hudo djalo, ta ali oni bi rad smuknil noter, toda Švicarji imajo bistre oči in močne roke, katerim se mora vsak pokoriti. Sicer pa tudi ne bi imeli prostora za nas, če bi nas vse pustili noter, saj so še celo apostolski protonotarji danes morali ostati doma, ker je nenavadno veliko škofov prišlo. S kardinali vred jih je bilo kakih 250.

Kmalu ob 10. uri so vstopili v dvorano sv. oče, ogrnjeni z rdečim pluvijalom in z zlato škofovsko mitro na glavi. — Ko so se vsedli na svoj prestol, so s krepkim glasom zapeli »Veni Sancte Spiritus . . .«, ko so odmolili molitev v čast sv. Duhu, začeli so z zvonkim glasom svoj govor.

Jasno in jedrnato so govorili o čednostnem življenju blaž. Antonija Marije Zaccaria iz družbe barnabitov in Petra Fourierja iz reda avgustincev. Pripovedovali so, kako natančno in strogo se je vse preiskovalo in zrelo presodilo. Ker je pa stvar velikega pomena, želijo zvedeti še mnenje kardinalov in škofov. Nagovor papežev poslušajo škofje stojé, kardinali pa sedé.

Sedaj se začne glasovanje. Kardinali zaporedoma glasujejo ustmeno; nekateri kratko izrazijo svoje mnenje, drugi pa obširneje utemeljujejo. Svojo izjavo pa mora vsak tudi pisмено izročiti kongregaciji za sv. obrede.

Na isti način bi glasovali tudi patrijarhi, nadškofje in škofje, toda ker bi se vsled velikega števila udeležencev konzistorij preveč zavlekel, oddali so svoje izjave pisмено, glasovali pa kratko po tem-le vzorcu: »Placet (vel non placet) ob rationes, a me in voto scripto et subscripto allatas«; strinjam se (ali ne strinjam se) iz razlogov, katere sem navedel v pisani in podpisani izjavi. Pisмене izjave se izročé tajniku zbora za sv. obrede. To izjavo morajo priposlati tudi tisti škofje, ki niso bili v konzistoriju, a sedaj bivajo v Rimu. Kardinali, ko glasujejo, nagovoré sv. očeta stojé in odkrite glave, svoj govor pa nadaljujejo sedé in pokriti. Vsi drugi glasujejo stojé in odkrite glave.

Izjava se glasi po priliki tako: Na podlagi tega, kar sem slišal in bral o življenju, čednostih in čudežev teh spoznavalcev, izprosiš si od Boga razsvetljenje, izražam brez pomisleka svojo pobožno željo in mnenje, da sv. oče po pravici lahko prišteje ta dva blažena med število svetnikov v poveljanje božje, v večje češčenje svetnikov, v obujenje gorečnosti pastirjev in ovčie in v zveličanje neumrlih duš.

Vsi navzoči kardinali, nadškofje in škofje so jednoglasno oddali glasove, naj sv. oče čim prej bl. Ant. Mar. Zaccaria in bl. Petra Fourier prištejejo med število svetnikov.

Ko je bilo glasovanje končano, so sv. oče nadaljevali govor, izražujoč svoje veselje nad soglasjem cellega zbora.

Obljubijo, da zadovoljé splošni želji ter z besedami »adscribimus . . .« prištejejo oba med število svetnikov katoliške cerkve.

Slovesna kanonizacija bo pa v Petrovi cerkvi na praznik vnebohoda Gospodovega, dne 27. majnika. »Protonotarius fiscalis« pozove na to pričujoče notarje, naj sestavijo javno listino o konzistoriju. Njih dekan odgovori v imenu vseh: »Conficiemus« — sestavimo. Protonotarius fiscalis se na to obrne k spremstvu papeževemu in reče: »Vobis testibus« — vi ste pričé.

H koncu so sv. oče podelili navzočim svoj blagoslov in potem v spremstvu dveh kardinalov in nekaterih prelatov zapustili dvorano. S tem je bil konzistorij končan o 1/4 1. uri. — O življenju in delovanju novih dveh svetnikov o drugi priliki kaj več.

Gospodarske stvari.

Kmetijski stroji.

V sedanjem času se že skoraj vsako delo opravlja s strojem. Na roko delati, kakor pravi kmet, že malo kdo hoče. Tako so tudi za kmetijstvo vpeljali različne stroje. Vpraša pa se, ali bi si te tudi naročevali? Na takšno vprašanje lahko odgovarjamo z da in ne. Poglavitna dva pogoja sta pač, da imamo denar, in da je polje za obdelovanje s strojem primerno in ugodno. V sledečem hočemo govoriti o strojih, ki so pri nas že bolj ali manj v navadi.

Ljubi kruhek je naš prvi in glavni živež. Ako tega ni, nas začne takoj tretji huda lakota. Žito je podlaga našega živeža. Ako bi se ne obdelovalo polje, bi nam v kratkem začela huda presti. Torej hočemo v tej razpravi na prvo mesto postaviti stroje, s katerimi obdelujemo polja.

Naš kmetič rabi pri oranju še navadni plug z enim rezalom. Tu in tam, sicer pa redko in tudi le pri grajščinah, vidiš tudi pluge z dvema ali tremi rezali. V Ameriki, kjer imajo prav velika posestva, rabijo tako imenovane »Sulko-pluge« za tri konje, ki pa tudi na enkrat režejo tri brazde. Našim razmeram pa ti ne ugajajo, ker so prvič predragi, drugič pa tudi lega naših njiv tem ne prija.

Pšenico, rž, ječmen in oves seje Amerikanec s strojem. Ta stroj, ki ga vleče po njivi konj, razdeli zrnje po njivi jako primerno v vrste. Njiva je s strojem v trenutku posejana. Prav lepo je videti po njivi, ko mlade rastline po vrsti zlezejo iz zemlje. Kolikor mi je znano, rabijo te stroje na poljedelski in vinorejski šoli v Mariboru, ker tam sem videl celo njivo po vrsti vsejane pšenice. Za naji pa ta stroj, moj dragi kmetič, ni, ker imava premalo posestva, ter bi nama stroj le samo rjevel, dobička pa ne bi prinašal nobenega. Naj ga le imajo bogatini, midva pa še bova z roko sejala.

Kako se naše žanjice potijo pri žetvi! Amerikankam pa te vročine ni treba nikakor prenašati. Kakor za setev, imajo tam tudi za žetev posebne stroje. V takšen stroj se vpreže navadno po eden konj. Na stroju sedi navadni mož, ki prav mirno za vajeti drži, stroj pa reže žito, ga veže, ter skupaj po štiri snope na stran polaga. Ako bi bili pri nas vpeljani ti stroji, bi ne imeli kaj delati. Poželi bi v enem dnevu vse žito od treh ali štiri vasi skupaj.

Ko se pri nas žito posuši, pridejo mlatiči, ter pokajo po štiri, pet ali celo šest tednov. Pohorci opravljajo to delo navadno po zimi, ker se mi ne zdi prav prijetno, mi poljanci pa po letu. Mnogi pa že imamo tudi mlatilnice. Teh navajamo dve vrsti. Ene so na sopar, druge pa gonijo človeške moči. One na sopar so že vpeljane na Murškem polju. V Savinjski dolini najdeš še le samo te za človeške moči. Mlatilnice so hvalevredna iznajdba, ki našim razmeram tudi ugaja. Seveda si te posamezni kmet ne more omisliti, ampak cela vas ali občina skupaj. Delo gre hitro spod rok; to pa je tem boljše, ker so v sedanjem času delavci dragi, hočejo imeti dobro hrano in plačo, včasih pa jih še dobiti ne moreš. Zraven, pa še, ako ti klubuje vreme, in nimaš doma posebne strehe, ti gnije žito na njivi teden za tednom. S strojem pa je žetev v štirih, petih ali šestih

dneh vsa pri kraju. Ta stroj je še tem večja dobrota, ker nam ob enem žito tudi osnaži plev in zeli. Treba ti je le samo podstavljati vreče in nositi čisto zrnje v žitnico. Te mlatilnice imajo le samo to napako, da nam zmeljejo slamo, da ni za šope. Kdor ima slamnate strehe ter mlati z mlatilnico, temu kažejo strehe vedno gola rebra. Tem boljša pa je takšna slama za steljo in krmljenje.

(Dalje prih.)

Sejmovi. Dne 29. maja v Poličanah (za svinje) in na Ptujski gori. Dne 31. maja v Rečici, pri Sv. Lovrencu v Puščavi, v Poličanah in Cirkovcih. Dne 3. junija v Artičah in na Bregu pri Ptujju (za svinje).

Dopisi.

Iz Ptujja. (Kmetijsko bralno društvo) v Krčevini pri Ptujju je priredilo v nedeljo, dne 16. maja v prostorih g. Blaža Vindiš-a na Štukih svojo društveno veselico. Čeravno je isti dan nemilo deževalo, vendar se je zbralo še precejšnje število društvenikov in tudi gostov; s posebnim veseljem omenjam častite goste iz Vurberga. Krčevina kazala je svoje narodno lice. Opazili smo več narodnih zastav na sosednih hišah. Društveni predsednik, g. Zupančič, je pozdravil vse navzoče, posebno pa kmetijskega potovalnega učitelja g. Ivana Belé-ta, kateri se ni ustrašil vzli slabemu vremenu priti. Na to prevzame g. Ivan Belé besedo, ter v jedrnatem govoru podučuje poslušalce, kako se ima vzgajati sadno drevje. Opozarjal je na razne napake ter svetoval pripomočke, kako je odstraniti razne bolezni in druge škodljive prikazni. Z veliko pozornostjo so sledili navzoči podučljivemu govoru. Predsednik se gospodu poročevalcu pristrčno zahvali s srčno željo, da kmalu zopet pride s podučljivim govorom. Društveni tajnik, gospod Šentjure, je ognjevitno dekamoval balado »Anka« Temu je sledila prosta zabava s petjem, pri koji se je sprožilo več navdušenih in umestnih napitnic. Končno pa še bodi našemu vrlemu krčmarju, g. Vindiš-u, iskrena hvala izrečena, ker nam je po stari navadi prav dobro postregel s pijačo in jedili.

Z Zdol pri Kozjem. (O naših razmerah,) gospod urednik, bi Vam po dolgem molčanju lahko mnogo poročal, pa za danes naj zadostuje le nekoliko vrstic. V nedeljo, dne 9. maja popoldne je sklical posestnik A. Ž. občinski »komisjon«, ki se je tudi vršil med njegovim in mejaševim vinogradom. Izbrala se je bila cela procesija mož, kakor da bi šli nad Turka. Eden mož je vzel v roke »mapo«, drugi špago itd. ter urno se začne prepir in letanje po vinogradu gor in dol, da je bilo joj! Tako se je ta sveti Gospodov dan onečastil z nepotrebnimi prepiri. Možje, to ni lepo, ampak naravnost pregrešno! — Kar se dozdašnje letine tiče, nam kaže tako-le: Ozimna setev nam prav lepo kaže. Sadno drevje nam prav malo obeta. Koruza in krompir smo prav lahko posejali. Sneg je bil dne 12. maja le nekoliko pobelil, a hvala Bogu, škode ni nobene napravil. Vinska trta, kolikor je še je, še koj lepo kaže, samo ljubi Bog nas obvaruj raznih uim! — Še nekaj mi leži na srcu, namreč oni dopis z Zdol pri Kozjem v 4. šte. »Slov. Gosp.« Prav lepo prosim onega g. dopisnika, naj mi pismeno naznani, zakaj je bil oni zagovor prejšnjega g. župana? Do pičice je bil resnično pisan dopis v 49. šte. »Slov. Gosp.« l. l., le v 1. št. t. l. je neresnična vrstica o nemškem pečatu, ki je zdaj res slovenski, zato bodi izrečena pa hvala!

Iz Središča. (Vabilo k podučnemu zborovanju.) Tukajšnje bralno društvo »Edinost« priredi

dne 27. maja, na Križevo po popoldanski službi božji v šolskem poslopju podučni shod s predavanjem o strupeni rosi ali peronospori ter o načinu, kako se ta bolezen zabranjuje. To vprašanje, o katerem bode razpravljal učitelj in vinogradni gosestnik g. Ant. Kosi, je prav sedaj na mestu in zeleti bi bilo, da se zborovanja udeležijo vsi vinogradni posestniki iz okolice pa tudi viničarji, posebno še zaradi tega, ker bode, kakor slišimo, gospod poročevalec marsikaj tudi praktično razkazoval, na pr. kako se pravilno nareja bakreno-apnena mešanica, kako se vé, kedaj je primešanega dovolj apna itd., kar je gotovo velike vrednosti za vsacega vinorejca. Po predavanju bode prosto razgovarjanje o tem predmetu, pri kateri priliki bode lahko vsakdo stavil vprašanja, oziroma tudi svoje izkušnje izrekel. Posestniki in posestnice! Pridite v prav obilnem številu, da bode zborovanje prav zanimivo in živahno! K shodu, ki se prične s primerno pesmijo domačega pevskega zbora (»En hribček bom kupil, bom trte sadil«) ima vsakdo prost vstop in je dobro došel!

Iz Makol. (Naša slavna posojilnica), koje načelnik je veleč. gosp. Mihael Lendovšek, naš deželni poslanec, je daleč okrog na najboljšem glasu. Deluje z malim dobičkom v blagor ljudstva v pravem pomenu besede. Razen tega pa daruje mnogo v razne dobrodelne namene. Domači šoli pomaga vsako leto z lepimi svotami. Tako je tudi letos določila 30 gl. za knjige ubogim šolarjem. To je vsekakor hvalevredno ravnanje in reči moramo le: Bog daj naši domovini mnogo takih posojilnic, kakor je makolska!

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. K presvetlemu cesarju pojde posebna deputacija dunajskega mestnega sveta s prošnjo, naj vladar odpravijo jezikovne naredbe za Češko in Moravsko, katere so nemško ljudstvo toliko razburile. Kakor znano, govorijo naš presvetli cesar vse avstrijske jezike. Ali torej ni prav, da se Nemeč, ako hoče med Slovani biti cesarski uradnik, naj nauči dotičnega jezika?

Češko. Mladočeški poslanci so dosegli, da se ne uvedejo izvrševalni predpisi o jezikovni naredbi. — V Libercih so pri občinskih volitvah bili izvoljeni sami prusaki.

Štajarsko. Lipniški okrajni zastop se je izrekel zoper jezikovno naredbo za Češko in Moravsko, grajal nemške konservativne poslance ter zahteval, naj se prelat Karlon, ki je poslanec lipniškega okraja, odpove poslanstvu. Le počasi! Liberalci in nacionalci ga niso izvolili.

Koroško. Oni dan je obiskal slov. velikovško šolo deželni predsednik, Schmidt-Zabierow. — V slov. Vetrinju so blagoslovili novo šolo, seveda nemško. Kričica! — Koroška hranilnica ni hotela posoditi slov. kmetu denarja, ker je pri banki »Slavija« zavarovan. Grda nemška prenapetost!

Kranjsko. Občinski svet ljubljanski je soglasno sklenil resolucijo, s katero pozdravlja jezikovno naredbo za Češko in Moravsko, ter izreka nado, da bo vlada čim prej zagotovila slovensko uradovanje po onih pokrajinah, koder prebivajo Slovenci. Slovenski občinski zastopi, čemu še spite? Takoj posnemajte belo Ljubljano!

Primorsko. V Gorici se Slovenci jako strogo drže gesla »Svoji k svojim!« Izvrstno! Le s tem geslom bodemo prišli do živega svojim političnim nasprotnikom. — Rovinjsko sodišče je obsodilo 10 Hrvatov zaradi iz-

redov pri državnih volitvah. Čudno, da je gosposka imela takrat skoro samo na Slovence in Hrvate oči obrnjene!

Hrvaško. Dozdaj je v sabor izvoljenih 57 vladnih pristašev ali Madjaronov, 25 poslancev zedinjene opozicije, 2 Frankovca in 2 divjaka. Opozicija, kjer so pravi hrvaški domoljubi, je letos dosegla velike uspehe, kar nas Slovence močno veseli. Žal, da je prišlo tu in tam do izgredov. V Bošnjakovcih so vojaki ustrelili 29 oseb, 58 pa težko ranili.

Ogersko. Poganjanja med našo in ogersko vlado gledé skupnih stroškov so brezuspešna. Madjari ne odjenjajo, ker vedo, da naši vladi nemški prenapetneži delajo velike preglavice. — Porotne sodbe se v kratkem uvedejo; toda porotnik more le oni biti, ki zna madjarski. Slovak, Srb, Nemeč in Rumun, za vas na Ogorskem ni pravice!

Vnanje države.

Rim. Sv. oče so te dni izdali zopet krasno okrožno pismo in sicer o češčenju Boga sv. Duhu. V sklepu opominjajo vernike, naj opravljajo pred Binkoštni devetdnevnicjo na čast Bogu sv. Duhu.

Nemško. V državnem zboru je bil vsprejet pri posvetovanju o novi društveni postavi Rückert-ov predlog, naj se dovolijo med političnimi društvi zveze. Take zveze so pri nas strogo prepovedane, in ker se v Nemčiji toliko bojé socialistov, zato bode zvezni svet gotovo ta predlog zavrgel.

Turško. Na željo ruskega carja je sultan sklenil 17dnevno premirje z Grki. Turčini pa s tem niso zadovoljni, da se je njih vladar udal krščanskemu vladarju, ampak sovraštvo do kristjanov se med Turki od dne do dne bolj širi.

Grško. V Tesaliji se Turki hočejo popolnoma udomaćiti. Začeli so celó ljudsko štetje. Toda evropske vlade ne bodo dopustile, da Grška zgubi vso Tesalijo, ampak le nekaj ozemlja. Tudi bode Grška morala plačati Turčiji vojno odškodnino, bojda 75 milijonov frankov. — V Atenah je ljudstvo sila razburjeno; bati se je krvave ustaje.

Kreta. Grška narodna skupščina se v kratkem snide. Bržčas takrat proglasi zedinjenje Krete z Grško. — Odkar so grški vojaki Kreto zapustili, imajo roparji zlate čase, kristjani pa so reveži, ker evropski vojaki stražijo samo Turke po mestih.

Špansko. V javni seji senata ali državnega zbora je minister vnanjih del, vojvoda Tetuan, napadel liberalnega senatorja Comaksa, ga prijel za vrat in mu dal par zaušnic. Ker se minister Tetuan ni odpovedal svoji časti, zato se liberalci nočejo udeleževati sej, dokler jim ministerstvo ne dá zadoščenja.

Za poduk in kratek čas.

Črtice s potovanja v Rim.

(Piše Fr. K.)

V Rimu sem maševal samo v cerkvi St. Maria dell' Anima, ker mi je ta bila najbližja; saj so vsa rimska tla premočena s krvjo sv. mučencev. Ko sem torej bil na na velikonočno nedeljo odmaševal, peljal sem se v Vatikan k maši papeža Leona XIII., kakor sem to opisal v črticah beli teden.

Ne bil bi rimski romar, ako se ne bi udeležil odpustkov, katere oni dobijo, ki od enih večernic do drugih obiščejo sedmere glavne cerkve rimske in ondi nekoliko molijo. Ker sva s prijateljem v ta namen obiskala v soboto večer cerkvi sv. Pavla in sv. Boštjana,

obiskala še sva na Veliko nedeljo dopoldne te-le glavne cerkve: sv. Petra, Marije-Snežne, sv. Janeza v Lateranu, sv. Križa v Jeruzalemu in sv. Lovrenca.

Na velikonočno nedeljo popoldne smo se napotili v zavod Germanikum. Tje gredé smo se pomudili v dominikanski cerkvi St. Maria sopra Minerva in sv. Ignacija, kjer je grob sv. Alojzija in sv. Janeza Berhmansa. V Germaniku smo se dalj časa pomenkovali s Slovincem dr. Mih. Opeko, ki je že mnogo pisal o Rimu v Mohorski koledar, in z Medjimurcem dr. Lončaričem. Večer smo se vračali po glavnih rimskih ulicah, imenovanih korso, kjer je drdrala kočija za kočijo.

Velikonočni ponedeljek v Rimu ni praznik, odpravil ga je svoje dni Napoleon I. Dopoldne smo šli na velikansko kupolo cerkve sv. Petra. Kdor si hoče nekoliko predstavljati velikost cerkve sv. Petra, mora se na kupolo potruditi. Potem smo šli v Vatikan, da si ogledamo vatikansko galerijo ali zbirko slik. Najlepše slike vseh časov so slike Rafaela, takozvane njegove stanze in loggie. Pinakoteka ali posebna zbirka raznih slik pa je bila zaprta zaradi konsistorija ali zbora kardinalov.

Tudi smo pregledali muzej vatikanski. Kaj pa je to? Tukaj vidiš kipe ali statue, posode in okraske iz paganskih in prvih krščanskih časov. Iz poganske dobe sta najimenitnejša kipa Apolon belvederski in Laokon. Na papežev vrt, ki je tako velik, kakor pol mariborskega mesta, bi radi šli, pa je bil zaprt, pač pa smo si ogledali vse papeževe kočije, ena lepša od druge. Kaj da zdaj rabijo samo ono, s katero se po vrtu vozijo!

Popoldne smo se pa vozili gledat Kalistovih katakomb, južno od Rima, ob cesti via Appia. Bili smo pod zemljo pol ure; ako bi hoteli prehoditi vse te votline, kjer so pokapali prvi kristjani, morali bi hoditi več ko 50 dni. Potem še smo šli obiskat starorimskih razvalin in sicer koloseja ali gledališča, kjer so divjim zverinam metali v prvih krščanskih časih sv. mučence, ljudstvo pa je to radostno gledalo, nadalje forum ali trg, kjer se je pletla vsa politika starih Rimljanov, Mamertinsko ječo, kjer sta nekdanj zdihovala apostola-prvaka, sv. Peter in sv. Pavel, in kapitól, kjer še je zdaj mestna hiša ali »rotovž«.

Na beli torek zjutraj smo si ogledali Panteon, ne ker je ondi pokopan kralj Viktor Emanuel, ampak ker ta cerkev nima para na vsem svetu. Oken nič nima, ampak vsa cerkev, ki je jako lepa, je velikanska kupa in na vrhu je odprtina, od koder pride svetloba, pa tudi dež. V cerkvi Gesù, kjer je grob sv. Ignacija Lojolanskega, smo bili pri novi maši koptovskega duhovnika, nato še smo jo mahnili na kapitól v cerkev M. B. in Ara coeli, kjer je čudežni kip Jezuščekov (St. Bambino), potem v cerkev sv. Andreja della valle in M. B. »Chiesa nuova«, kjer je pokopan sv. Filip Nerij, apostol rimski. Temu sva se priporočila, naj bi se srečno vrnila domov; kajti že opoldne na beli torek sva se iz Rima odpeljala proti domu, z namenom: Če je božja sv. volja in če bode za čim, še pojdeva v Rim!

Smešnica. A.: »Grki so v vojski res vedno bežali pred Turki«. — B.: »Ni drugače mogoče, ker so imeli tako izvrstne učenike«. — A.: »No, kdo jih je učil bežati?«. — B.: »Italijanski prostovoljci, ki so celó z brzovlakom pobegnili, zagledavši turške brke in hlače!«

Razne stvari.

Domače. (Iz Rima.) Mil. knezoškof so dne 22. maja dopoldne obiskali kardinale Ledochovskega, Stein-

huberja, Vannutellija in Agliardija, in generale dominikancev, resurekcionistov in jezuitov, kakor tudi rektorja in špirituvala Germanika.

(Poslanec vitez Berks) in tovariši so v državnem zboru vložili obširno utemeljeni predlog, naj vlada z ozirom na skrajno nepopustljivost svojeglavnih Madjarov gledé obnovitve nagodbe in z ozirom na to, da avstro-ogerska banka skoro izključno služi le ogerski državnim polovicam, predloži zbornici načrt postave, s katero se ustanavlja posebna avstrijska, od Ogerske neodvisna banka.

(Pri M. B. v Zagorju) bode prihodnjo soboto in nedeljo velikanska božja pot. Letos se dobijo ondi nove podobice M. B. Zagorske, katere je umetno izdelal g. Srečko Magolič, slovenski fotograf v Celju.

(Petindvajsetletnico) odkar so v šolske sestre preoblečene, so včeraj obhajale v Mariboru v zavodu č. šolskih sester č. sestre Angelina Križanič, Evgenija Hofer, Hortulana Domanjko, Leopoldina Flucher, Mihaela Pohl in Teodozija Zöbinger.

(Velik koncert) priredi mešan pevski zbor v Št. Juriju ob južni železnici, dne 30. maja v gostilni g. A. Nendl-na. Začetek točno ob 1/2 8. uri zvečer. Po koncertu prosta zabava. Svira šmarijska godba. Vstopnina za osebo 1 krono, kmetje 30 kr. Ker je čisti dohodek namenjen domači šoli, se nadplačila hvaležno sprejmejo.

(Na Ponikvi) bo v petek, dne 28. maja volitev občinskih odbornikov. Rojaki, pridite v obilnem številu na volišče, pa ne volite takih, ki se dajo podkupiti, kjer se gre za blagor cele občine, temveč značajne može, ki bodo skrbeli in se poganjali za srečo in blagostanje občine!

(Iz Čadrama.) Nova cerkev se pridno zida. Upamo, da bomo avgusta meseca še pod streho. Dozdaj imamo stroškov 24.526 gld.; čeravno smo les in pesek večidel zastonj dobili.

(»Kmetški prijatelj«), gospod dr. Eduard Glančnik je pravi jezični doktor. Dne 17. maja je kaj »korajžno« govoril v Gradcu zoper dr. Steinwender-ja; ko pa ga ta pokliče na dvoboj, je lepi Edi, bivši »Kmetški prijatelj«, vse preklical.

(Bog nas varuj to čel!) Iz Črešnjic se nam poroča: Toča, kakor lešniki debela, je šla v četrtek, dne 20. maja 10 minut dolgo. Ob enem je strašno lilo in grmelno. Vendar pa še sadje in vinogradi dobro kažejo.

(Mater ubil!) Dne 19. maja se je prepiral v Ročici pri Sv. Lenartu v Slov. gor. 30letni Franc Ploj s svojo materjo. Surovež zgrabi vile ter ž njimi udari mater. Mati se brezavestna zgrudi; nato ji sin še z vilami prebode glavo, da je takoj umrla. Četrta zapoved božja, kje si?

(Duhovniška sprememba.) Župnijo Sv. Marjete ob Pesnici je dobil č. gospod Jernej Frangež, ondotni provizor. — Ptujška prošnja je razpisana do dne 10. junlja.

Društvene. (Katoliško delavsko društvo) v Mariboru priredi dne 27. maja zvečer ob 8. uri gledališko igro »s Nullerl« v svoji dvorani pri »Stadt Wien«. V kratkem pa se bodeta igrali dve slovenski veseli igri.

(S Cvena pri Ljutomeru.) Slovensko dirkalsko ljutomersko društvo sme ponosno biti na dirko dne 23. maja. Pri vožnji s prvenci je vse premagal žrebec Marka Beleca iz Kristanec v 5 min. 4 sek. v daljavi 2000 metrov. Druga je bila »čila« Antona Petovar-ja iz Bunčan s 5 min. 13 sek. in zatem »liška« Alojza Ferencana iz Stare vesi s 5 min. 14 sek. — Pri plemenski vožnji, tudi daljava 2000 m, je zmagala že znana »dragica« Antona Bežana iz Šalinec v 4 min. in »luca« M. Babiča iz Krapja v 4 min. 33 sek. Pri dvoprežni vožnji pa sta

najhitreje bežali »dragica« A. Bežana in »luca« M. Babiča v daljavi od 3000 m v 7 min. 32 sek. Da še bo jesenska dirka tem slavnejša, o tem je prepričan vsak, ki je videl zanimanje med posestniki, ki imajo čile konje. In če pridejo tekmovalci, ne bode v škodo Murškemu polju.

(V Čadramu) ima društvo »Sloga« na praznik Vnebohoda svoj občni zbor in volitev novega odbora. To kmetovalsko društvo se ima v katoliško-politično in kmetovalsko spremeniti in se bodo nova pravila c. kr. namestništvu v potrjenje predložila.

(Društvo »Kmetovalec« v Gotovljah) ima dne 30. maja ob 4. uri popoldne XX. občni zbor v prostorih gosp. M. Šteiner v Gotovljah. Vspored: 1. Pozdrav. 2. Govor o važnosti ameriških trt in poduk o zelenem cepljenju; prednaša potovalni učitelj gosp. I. Belé. 3. Govor o poljedelstvu; gosp. Iv. Kač, Savinjski. 4. Društveno poročilo. 5. Vpisovanje udov in vplačevanje letnine. 6. Volitev novega odbora. 7. Slučajnosti.

(S Ponikve.) Gospod dr. Franc Jurtela, odvetnik in deželni poslanec v Šmarijah, je daroval kmetijskemu bralnemu društvu na Ponikvi 3 gld. Za ta veliki dar se mu v imenu društva srčno zahvaljuje — odbor.

(Kmetijsko bralno društvo na Ponikvi) ima binkoštni ponedeljek, dne 7. junija ob 3. uri popoldne v prostorih g. Žureja (»na gmajni«) zborovanje z dvema podučnima govoroma in petjem. Gosp. potovalni učitelj Iv. Belé iz Maribora bo prednašal o vinoreji in ameriških nasadbah sploh; g. Tomaž Grah, učitelj, pa bo govoril o ekonomiji kmečkih pridelkov in izdelkov. Posebna vabila se ne bodo razpošiljala.

Iz drugih krajev. (Cerkev sv. Petra v Rimu) bode večer pred Križevim od zunaj krasno razsvetljena. Gorelo bode 30 tisoč lučij, za katere se je porabilo 40 centov voska.

(Nadvojvoda Franc Ferdinand), prihodnji prestolonaslednik avstrijski, je sedaj popolnega zdravja. Zato pojde tudi v London zastopat našega cesarja na slavnosti o 60-letnici kraljice Viktorije.

(Nagla smrt.) Oni dan so v Budapešti svetli cesar vsprejemali deputacije. Med istimi je bila tudi deputacija mesta Nevtra. Med tem, ko je ta deputacija čakala v dvorani, zgrudil se je voditelj iste, župan Hostyal. Zadel ga je kap.

(Igralcem na loterijo) v Rimu je vrlo dobro došla nesreča v Parizu. Vsi so stavili po štiri številke, nanašajoče se na to nesrečo in glej: vse štiri številke so bile izžrebane. Državna blagajna je morala izplačati velikih svot. Naval loterijašev na loterije je bil tolik, da so morali posredovati stražarji in vojaki, da se ni oviral promet in kršil mir.

(Tri obsodbe na smrt v Zagrebu.) Nedavno so Katarina Sever, Pavel Ilić in Kelčeč Peter napadli 22letno kmetico Ano Habrić v šumi blizo Maksimira. Sever in Ilić sta držala dekle za roke, med tem pa je Kelčeč Peter udrihal s sekiro po glavi nesrečnega dekleta tako dolgo, dokler ni izdihnila svoje duše. Oni dan jih je obsodilo porotno sodišče vse tri k smrti na višaloh.

Loterijne številke.

Trst 22. maja 1897:	22, 41, 14, 1, 66
Linc » » » »	61, 28, 88, 6, 21

Svilnato blago za plesišče 35 kr.

do 14 gld. 65 kr. meter — kakor tudi črna, bela in pisana **Hennebergova svila** meter po 35 kr. do 14 gld. 65 kr. — gladka, rizasta, karirana, pisana, damasti itd. (blizo 240 razl. baž in 2000 razl. barv, obrazcev itd.) **Poštnine in carine prosto na dom.** Vzorci obratno. Pošta v Švicu se plača po dvoje.

Tovarne za svilo **G. Henneberg** (c. in kr. dvor. list.) Zürich.

Žganjarija

R. Wieserja v Hoči pri Mariboru.

Največa žganjarska zaloga na Štajarskem pod čuda nizkih cenah.

Zdravilski konjak za boleznike in okrevance kemično razložen in spoznan za čisto vinsko prekapnino. 20

Majhna hišica

pri Mariboru, v kateri je sedaj branjarija, s 4 sobami, kuhinjo in hlevi ter s 1 1/2 oralom nživ se proda za 3400 gold. (Hranilnica 1500 gld.) Več pove upravništvo „Slov. Gosp.“ 2-3

Deloljubne

osebe — povsod — katere trajni denarni za- služek iščejo, naj pismeno povprašajo pod

„Zukunftvorsorge“

Gradec, poste restante. 14

Jedino pravi Balsam

(Tinctura balsamica)

iz lekarne pri „angelju varhu“ in tovarne farmaceutičnih preparatov

A. Thierry-ja v Pregradi

pri Rogatec-Slatini. Preskušen in potrjen od zdravstvenih oblastev.

Najstareje, najpristnejše, najreelneje in najceneje ljudsko

domače zdravilo, ki uteši prsne in plučne boleti, želodčni krč itd. ter je vporabno notranje in zunanje. V znak pristnosti je zaprta vsaka steklenica s srebrno kapico, v katero je vtisnjena moja tvrdka Adolf Thierry, lekarna pri „angelju varhu“. Vsak balzam, ki ne nosi zgoraj stoječe zeleno tiskane varstvene znamke, naj se odkloni kot čim ceneje tem nič vredneje ponaredbi. Pazi naj se toraj vedno natančno na zeleno varstveno znamko, kakor zgoraj! Ponarejalce in posnemovalce svojega jedino pravega balzama, kakor tudi prepupce nič vrednih ponarejenih, občinstvo varajočih drugih balzamov, zasledujem najstrožje sodnijskim potom na podlagi zakona o varstvenih znamkah. Kjer se ne nahaja zaloga mojega balzama, naj se naroči direktno in naslovi: Na angelja varha lekarno A. Thierry-ja v Pregradi pri Rogatec-Slatini. 12 malih ali 6 dvojnih steklenic stane franko vsake avstro-ogerske poštne postaje 4 krone, v Bosno in Hercegovino 12 malih ali 6 dvojnih steklenic 4 krone 60 vinarjev. Manj kot 12 majhnih ali 6 dvojnih steklenic se ne razpošilja. Razpošilja se samo proti predplačilu ali poštnemu povzetju.

Pazi naj se vedno natančno na zgorajšnje zeleno varstveno znamko, katero mora nositi v znak pristnosti vsaka steklenica. 18-20

Adolf Thierry, lekarnar v Pregradi pri Rogatec-Slatini.

!! Svoji k svojim !!

Naznanilo in priporočilo!

Podpisani najljubneje naznanjam čast. duhovščini in slavnem občinstvu, da sem na prigovarjanje več gospodov si priskrbel **zraven svojega dela tudi pravico in delavce za slikanje in dekoriranje sob in dvoran**; tako tudi za razna druga pleskarska dela, za trgovske napise itd. Priskrbel sem si najfineje uzorce, kakor najbolje trajajoče barve, vse v velikem številu, tako, da zamorem z vsako še tako veliko firmo konkurirati. **Po najnovejši metodi se zamorejo izdelovati vsa dela tudi po zimi, za katera dela jamčim vsled trajnosti in finosti.** Častiti duhovščini se tudi za nadaljnja naročila prijazno priporočam za naslednja dela: **Slikanje cerkva** na presno »all fresco«, temperra, kasein silikat itd. Vse to slikam strogo po cerkvenih zahtevah. Dalje se priporočam za slikanje oltarnih slik, slik sv. družine, na platno slikane, križevih potov, transparentov za cerkvena okna, cerkvene in društvene zastave, — katere popolnoma dovršim, tako tudi cerkveno nebo (baldahin). Za vse to zado- stuje mi naznaniti mero in kak damask, oziroma koliko se misli potrošiti.

Povsod naj velja geslo »Svoji k svojim«.

Priporočam se za obila naročila ter se biležim

Z vsem spoštovanjem

Ivan Nep. Gosar,

akad. slikar v Celju, „Narodni Dom“. (Štajarsko.) 15

Peronospora škropilnice,

najceneje, najbolj trpežne, posebno dobre in lahke za rabo. Izdeluje že 10 let. Z veliko zadovoljnostjo in pohvalo se jih več stotin že rabi. Napravljene iz čiste medi ali tudi iz pocinkanega kositra proti 4letni garanciji, komad za 8—10 gld.

Prevzame tudi vsa dela pod to stroko spadajoča pri strehah in cerkvenih stolpih, kapelah in križih prav po nizki ceni, dobro napravljeno. 11-12

Janez Lančič,

kleparski mojster v Gornji Radgoni.

Hiša se da v najem od 1. julija t. l. s krčmarskim in mesarskim obrtom, ali pa brez obrta, pri Sv. Vidu blizo Šmarja pri Jelšah ob veliki cesti, od farne cerkve dve minuti in od kolodvora Grobelno 15 minut oddaljena. Več se izve pri lastniku Florijanu Golež tam. 1-2

Učenca,

iz poštene hiše sprejme g. Mihael Černejšek, podobar, zlatar in slikar v Ptuj, Brandgasse št. 5. Ponudbe starišev pismeno ali osebno. 1-4

Bartosch-ev cement za zobe, da si lahko sam plombuje zobe.

S tem sredstvom, ki je že nad 20 let v rabi, si lahko vsakdo brez truda po priloženem navodilu sam pripravi plombo za zobe; radi česar se sme imenovati posebno tam, kjer ni zobozdravnikov, **dobrodošel pripomoček za daljše ohranjenje zob, in za varstvo proti zobobolu.**

Cena 1 posodice 1 gld.

Dobi se pri

Jožefu Weis, (lekarna pri zamorcu)

DUNAJ, I., Tuchlauben 27., 12-15

kakor tudi v večini lekarn na Štajarskem.

Romarske vlake

po znižani ceni, priredim tudi letos na Brezje k Mariji pomagaj, na Bled in na sv. Višarje, kadar se zadostno število udeležencev oglasi. Romarski vlak se odpelje iz Celja pa tudi iz Maribora, če se zadosti romarjev udeležiti. Naj se mi po dopisnicah naznani, koliko se jih iz vsake župnije udeležiti misli, in kdaj bi najraje odpotovali. Natančneje pojasnila daje radovoljno

Ed. Schmarda,

konces. potovalna pisarna v Ljubljani,
(edina na Kranjskem). 1-3

Primerni birmski darovi.

Molitveniki

v obeh deželnih jezikih, raznovrstno vezani, prodaje v veliki izbi in čudovito po ceni

ANDREJ PLATZER,

(poprej Eduvard Ferlinc) 1-3

v Mariboru, Gosposke ulice 3.

Dr. A. Praunseis

okrožni in praktični zdravnik

v Celju 8-22

ordinuje tudi za zobobolne vsaki dan od 9.—11. ure dopoldne in od 2.—5. ure popoldne v Celju

Ringstrasse št. 9.

Plombira se zlatom, srebrom in emailom po ameriškem sistemu brez vsakih bolečin in garantuje za najpopolnejšo izvršitev.

Nedavno je izšla gospodarska, 74 strani obsegajoča, prav poljudno pisana knjižica s 6 podobami:

Gospodarske izkušnje,

sadjerejske, zlasti vinogradniške.

Spisal

SIMON GABERC,
župnik Framski.

Knjižico prodaje **tiskarna sv. Cirila v Mariboru**. Stane 20 kr., po pošti 3 kr. več.

Pri naročbi se naj znesek pošlje v markah.

Polovica čistega dobička namenjena je Dijaški kuhinji v Mariboru, polovica pa ubogi šolski deci v Framu!

„Slovanska knjižnica“

izhaja vsak mesec v 5 do 6 pol obsežnih snopičih. Cena za celo leto 1 gld. 80 kr., v razprodaji pa po 18 kr. snopič. — Doselej je izšlo že 56 snopičev.

„Knjižnica za mladino“

izhaja vsak mesec v trdo vezanih snopičih. Doselej je izšlo 23 snopičev. Cena za celo leto 2 gld. 40 kr., v razprodaji po 25 kr. snopič. — Naročila sprejema „Goriška tiskarna A. Gabršček“ v Gorici. — V Mariboru se dobé v prodajalnici **Marije Pristernik**, Tegethoffstrasse št. 13. 11-15

Izdajatelj in založnik kat. fisk. društvo.

Z neizmerno žalostnim srcem javljajo podpisani sorodniki, da je občesploštvani gospod

Feliks Lakožič,

p. d. Harič, veleposestnik pri Sv. Duhu na Ostrem Vrhu in odbornik tamošnje posojilnice,

dne 20. majnika t. l. ob 11. uri predpoldnem v 37. letu svoje starosti, previden z svetimi zakramenti in dobro pripravljen, mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb bil je v nedeljo, dne 23. majnika t. l. ob 10. uri predpoldnem.

Kdor je pokojnega poznal, spoštoval ga je kot mirnega in blagega moža-poštenjaka. Čast njegovemu spominu!

Sv. Duh na O. V., 20. majnika 1897.

Luka Hleb na Smolniku, **Marija Lakožič**, roj. **Belec**, **Marija Ladinik**, roj. **Ahej**,
Vincenc Rottner v Mariboru, soproga. mati.
Ludovik Rottner na Bistrici, svaki. **Feliks**, **Mihael Ladinik**,
svaki. **Maksimilijan**, oče.

Milan,
Konrad,
otroci.

Ivanka, omožena **Hleb**,
Marija, omožena **Rottner**,
Alojzija, omožena **Rottner**,
Brigita, **Julika**,
sestre.

Zahvala.

Z otužnim srcem se prijazno zahvaljujemo, vsem blagorodnim udeležencem pogreba, našega nepozabljivega nam

Feliks Lakožič-a,

vleposestnika itd. pri Sv. Duhu na Ostrem Vrhu.

Posebno izkreno zahvalo in čast pa izrekamo čast. gospodu župniku Fr. Šegula, koji so zraven svojih mnogih in težavnih opravil, rajnega vsak dan tolažili in s svojimi jedratimi besedami krepili ob smrtni postelji! Vkljub slahemu vremenu počastili so nam dragega Feliksa s svojo prisotnostjo tudi čast. gospod N. Weixler, kaplan selniški. Bog njim plati!

Ostali žalujoči.

Kdo pije
Kathreiner-
Kneippovo sladno kavo?

Vsak

kdor ljubi okusno kavo, hoče zdrav
ostati in si kaj prihraniti.

Spričevalo.

Gospod **Matija Šramelj**, urar v Bočni Gornjem gradu, napravil je leta 1886. pri župni cerkvi v Šmartnu za Dreto novo turasko uro repetirko. Naredil je vsa koleša, nablage in tečajje iz čistega jekla, tako, da smo vsi župljani z njo zadovoljni. Stejemo si tedaj v prijetno dolžnost imenovanega vsem cerkvenim predstojništvom spodobno priporočati.
2-2
Cerkveno predstojništvo Šmartno za Dreto.

Franc Dolenc v Mariboru, Tegethofove ulice 21

P. n.

Slavnemu občinstvu priporočam svojo
veliko zalogo suknenege, platnenege in modnega blaga

za moške in ženske obleke; črne gladke in pisane kašmirje od najcenejše do najboljše vrste in najnovejše židane robce. — Narejene bele, pisane in Jägerjeve srajce, kolirje, manšete in najnovejše zavratnike, katere prejemam iz najboljših tovarn.

Zagotavljam vsakemu **po nizkih cenah** pošteno postrežbo.

Z odličnim spoštovanjem

Franc Dolenc.

5-6

Franc Dolenc v Mariboru, Tegethofove ulice 21

Zaloga manufakturnega blaga na debelo in drobno

Zaloga manufakturnega blaga na debelo in drobno

Odgov. urednik **B. Ferk.**

Tisk tiskarne sv. Cirila.